Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

2 февруари 2012 година*

„Конвенция за определяне на статута на Европейските училища — Тълкуване и прилагане на член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 — Право на командированите учители да имат достъп до същото кариерно развитие и същото увеличение на заплатите като техните национални колеги — Изключване на някои учители, командировани от Обединеното кралство в Европейските училища, от достъп до по-изгодни скали за заплащане и до други допълнителни плащания, предоставяни на националните им колеги — Несъвместимост с член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1“

По дело C-545/09

с предмет иск на основание член 26 от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища, предявен на 22 декември 2009 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н J. Currall и г-жа B. Eggers, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-жа H. Walker, в качеството на представител, и адв. J. Coppel, barrister,

ответник,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič (докладчик), г-н J.-J. Kasel и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,

секретар: г-жа K. Sztranc-Sławiczek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 май 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 юли 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

1 С иска си Европейската комисия моли Съда да установи, че член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища от 21 юни 1994 г. (ОВ L 212, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 16; наричана по-нататък „Конвенцията“) трябва да се тълкува и прилага така, че на командированите от държава членка учители да се гарантира по време на тяхното командироване достъп до същото кариерно развитие и същото увеличение на заплатите като тези, от които се ползват учителите, назначени на територията на тази държава членка, и че изключването на някои учители, командировани от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, от достъп по време на тяхното командироване до по-изгодни равнища на заплащане (по-конкретно обозначените като „threshold pay“, „excellent teacher system“ или „advanced skills teachers“) и до други допълнителни плащания (като „teaching and learning responsibility payments“), както и от развитие в рамките на съществуващото равнище на заплащане, от което се ползват учителите, наети на работа в обществените училища в Англия и Уелс, е несъвместимо с член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 от Конвенцията.

Правна уредба

Конвенцията и Уставът на командирования персонал

2 Първоначално Европейските училища са създадени въз основа на два инструмента, а именно, от една страна, Устава на Европейското училище, подписан в Люксембург на 12 април 1957 г. (*Сборник с договори на ООН*, том 443, стр. 129), и от друга — Протокола относно създаването на Европейски училища, изготвен във връзка с Устава на Европейското училище и подписан в Люксембург на 13 април 1962 г. (*Сборник с договори на ООН*, том 752, стр. 267).

3 Тези инструменти са заменени с Конвенцията, която влиза в сила на 1 октомври 2002 г. и представлява приложимият понастоящем инструмент. За разлика от първоначалните инструменти, по които само държавите членки са били страни, Конвенцията е сключена и от Европейските общности, които са оправомощени за тази цел с Решение 94/557/ЕО, Евратом на Съвета от 17 юни 1994 г. относно упълномощаване на Европейската общност и Европейската общност за атомна енергия да подпишат и приемат Конвенция за определяне на [статута] на Европейските училища (ОВ L 212, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 14).

4 Трето съображение от Конвенцията гласи:

„като отчитат, че системата [на Европейските] училища е *„sui generis“*; като преценяват, че тя представлява форма на сътрудничество между държавите членки и между тях и Европейските общности, като напълно съответстваща на отговорностите на държавите членки по отношение на учебното съдържание и организацията на тяхната образователна система и тяхното културно и езиково [разнообразие]“.

5 Член 3, параграф 2 от тази конвенция предвижда:

„Обучението се осъществява от учители, [командировани] или назначени от държавите членки в съответствие с решенията, приети от Управителния съвет съгласно процедурата, установена в член 12, [точка] 4“.

6 Член 12, точка 4, буква а) от посочената конвенция, който е част от дял II, озаглавен „Органи на училищата“, гласи:

„По административните въпроси Управителният съвет:

[…]

4. а) всяка година определя, по предложение на инспектората, [нуждите от учителски персонал] чрез откриване [и] закриване на длъжности. Той [следи за справедливото] разпределение на длъжностите между държавите членки. Той урежда с правителствата въпросите, свързани с [назначаването или командироването] на учителите от средните училища, от основните училища, както и на съветниците по образователните въпроси на училището. Персоналът запазва правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани му по силата на [неговото национално законодателство];“.

7 Член 25 от същата конвенция гласи следното:

„Бюджетът на училищата се формира от:

1) вноски от държавите членки [чрез продължаващото] изплащане на възнагражденията[та] на [командированията или назначен] учителски състав, и, когато е уместно, финансови вноски по решение на Управителния съвет, взето с единодушие;

2) вноската от Европейските общности, която е предназначена да покрие разликата между общия размер на разходите на училищата и общата сума от другите приходи;

3) вноски от организации, които не спадат към Общността, с които Управителният съвет е сключил споразумение;

4) собствени приходи на училището, особено училищните такси, които Управителният съвет начислява на родителите;

5) други приходи.

Условията за предоставяне на вноските от Европейските общности се уреждат със специално споразумение между Управителният съвет и Комисията“.

8 Съгласно член 26 от Конвенцията „Съдът на Европейските общности има изключителна юрисдикция при спорове между договарящите страни, отнасящи се до тълкуването и прилагането на тази конвенция, които не са разрешени от Управителния съвет“.

9 На основание член 12, точка 1 от посочената конвенция Управителният съвет е приел Устав на командированите персонал в Европейските училища (наричан по-нататък „Уставът на командированите персонал“), който съдържа по-специално разпоредби относно възнаграждението и условията на труд на учителите от Европейските училища.

10 Член 10, параграф 1 от Устава на командированите персонал изисква командированите учители да притежават необходимите дипломи и да отговарят на условията за заемане на еквивалентни длъжности в тяхната страна на произход. Глава III от този устав, озаглавена „Оценяване“, съдържа член 30, в първа алинея от който се предвижда, че „[к]омпетентността, ефективността и поведението в работата на всеки член на учителския и наблюдаващ персонал, както и за заместник-директорите са предмет на доклад за оценка, изготвян от директора и от националния инспектор в съответствие с реда и условията, определени в Правилника за прилагане. В случай на несъгласие докладът на националния инспектор е решаващ“.

11 В съответствие с член 49 от посочения устав командированите учители получават, от една страна, своите национални заплати, плащани от компетентните национални орани, и от друга страна, разликата между предвиденото в този устав възнаграждение и равностойността на националната заплата, от която са приспаднати задължителните социални удръжки, като тази разлика се плаща от Европейското училище (наричана по-нататък „европейската надбавка“).

12 По силата на член 72, параграф 1 от Устава на командирования персонал член на персонала, който прекратява окончателно своите функции, има право при напускането си, доколкото то не е резултат от дисциплинарна мярка, да му бъде изплатено обезщетение за напускане в размер, пропорционален на действително прослуженото време, но за не повече от девет години. Съгласно параграф 2 от същия член това обезщетение се изчислява въз основа на разликата между последното основно европейско възнаграждение за месец и половина, индексирано с коригиращия коефициент, определен за страната на произход, и последното основно национално възнаграждение за месец и половина за всяка прослужена година.

13 За сметка на това в този устав не е предвиден пенсионен режим за командированите учители, които през периода на тяхното командироване продължават да плащат вноски по своите национални системи.

Приложим режим към учителите, наети на работа в Англия и Уелс

14 В Обединеното кралство образованието спада към компетентността на децентрализирани власти, които се разпределят в три отделни зони, а именно Англия и Уелс, които заедно образуват една зона, Северна Ирландия и Шотландия. Условията на труд във всяка от тези зони са различни.

15 Що се отнася до зоната, състояща се от Англия и Уелс, за която единствено става въпрос в настоящия спор, по-голямата част от учителите са наети на работа в някое от „субсидираните училища“ („maintained schools“). Възнаграждението и условията на труд на тези учители са определени с наредба на компетентния министър, а именно документа относно статута и възнаграждението на преподавателите в училищата („School Teachers Pay and Conditions Document“, наричан по-нататък „STPCD“), който е задължителен за всеки трудов договор, сключен от субсидирано училище.

16 Известен брой учители не работят в субсидирани, а в друг вид училища, като например независимите и поливалентни обществени училища, поддържани от спонсори („academies“), частните училища, Европейското училище в Culham или училищата, управлявани от чужди правителства. За тези училища предвидените в STPCD ред и условия на работа имат факултативен характер.

17 В редакцията на STPCD от 2009 г. са предвидени равнища на възнаграждение, които включват изложените по-долу основни елементи.

18 Учителите се ползват от основна скала за заплащане, съдържаща шест стъпки. Основният критерий за повишаване в стъпка е опитът, измерен в години прослужено време. По този начин, освен в изключителни случаи, свързани с незадоволителни резултати, напредването по тази скала е автоматично.

19 През 2000 г. в Англия и Уелс е приложено общо увеличение на заплатите от 3 %. Същевременно е въведено увеличение на заплатите от 7 % въз основата на нов режим, озаглавен „threshold pay“, като учителите трябва да изпълняват определени условия, за да могат да се ползват от него.

20 В приложение на този режим учителите в Англия и Уелс могат след достигане на последната стъпка от основната скала за заплащане да представят своята кандидатура с оглед да преминат прага и да получат достъп до по-висока скала за заплащане („post-threshold pay scale“). Учителите, които желаят да кандидатстват, трябва да отговарят на определени професионални стандарти, да представят доказателства за своята квалификация и да поискат оценяване на тяхната компетентност, което се осъществява от ръководителите на учебните заведения. Професионалните стандарти, които трябва да бъдат изпълнени, са представени в документ, озаглавен „Професионални стандарти, приложими за учителите“ („Professionnel Standards for Teachers“). След като веднъж учителят е получил достъп до по-високата скала („post-threshold teacher“), напредването му по нея не е автоматично, а зависи от заключенията в годишни разговори за оценяване.

21 Освен това STPCD предвижда за субсидираните училища възможност да се създадат длъжности за „отлични учители“ („excellent teachers“) и „учители с повишени умения“ („advanced skills teachers“), за които се прилагат отделни скали за заплащане, както и длъжности, даващи право на „премии за отговорности при преподаването и обучението“ („teaching and learning responsibility payments“). Един и същ учител не може едновременно да заема няколко от тези длъжности.

22 Учителите, желаещи да получат достъп до „excellent teacher scheme“, трябва да са класирани от най-малко две години в последната от трите стъпки на „post-threshold pay scale“ и да докажат, че притежават специфични професионални компетентности, установени в „Professional Standards for Teachers“. Те обаче могат да поискат да бъдат оценени в това отношение — оценяване, което се извършва от външни оценители — единствено с цел да заемат свободна в тяхното училище длъжност на „excellent teacher“. Освен класическите си задачи по преподаване „excellent teachers“ следва да подпомагат други преподаватели да подобрят своята ефикасност и качеството на преподаването си.

23 За да могат да заемат длъжност на „advanced skills teacher“, кандидатите не трябва непременно вече да са получили достъп до „post-threshold pay scale“, но все пак са длъжни да отговарят на „post-threshold teacher standards“, и по-специално на професионалните стандарти, специфични за „advanced skills teachers“, както са определени от „Professional Standards for Teachers“. Оценяването в това отношение се извършва от външни оценители. Тези длъжности са свързани с допълнителни отговорности, които се осъществяват в полза на учителите от други училища.

24 На последно място, право на „teaching and learning responsibility payments“ има всеки учител, изпълняващ класическа задача по преподаване, без да се изисква този учител да е получил достъп до „post-threshold pay scale“. Тези премии се предоставят на учителите, които носят „дълготрайно допълнителна отговорност в рамките на структурата на персонала“ на училището. С премиите се цели да бъдат възнаградени по-конкретно извънкласната помощ на учениците или водещата роля при изготвянето на преподаваните предмети или на учебната програма.

Приложим режим към учителите, назначени или командировани от Англия и Уелс в Европейските училища

25 Достъп до постовете на Обединеното кралство в Европейските училища имат всички достатъчно квалифицирани учители, независимо от обстоятелството дали към момента на тяхното назначаване или командироване те са наети на работа от субсидирано, частно или намиращо се извън националната територия училище, и дори ако не са наети на работа от никакво учебно заведение.

26 Учителите, командировани от Обединеното кралство в Европейските училища, не запазват своето договорно правоотношение с предходния си работодател, а сключват за целите на командироването нов трудов договор с „Department for Children, Schools and Families“ (Министерството по въпросите на децата, учебните заведения и семейството, наричано по-нататък „Министерството на образованието“).

27 За учителите от Англия и Уелс този трудов договор предвижда, че STPCD не се прилага за учителите в Европейските училища. Уточнява се обаче, че националните заплати, изплащани месечно на командированите учители, се определят в съответствие с предвидените в STPCD скали за заплащане и че командированите учители ще имат право на договорените на национално равнище годишни увеличения на заплатите, приложими по силата на STPCD. Посочва се също, че няма да се плаща никакво друго допълнение към националната заплата и че през периода на неговото назначение в Европейско училище командированият учител не може да иска да се ползва от по-висока скала за заплащане, от допълнителна премия или от допълнителен статут, предвиден в STPCD. На последно място, в този трудов договор се уточнява, че службата в Европейско училище дава правото на пенсия по пенсионния режим на учителите в Англия и Уелс и че вноските по този режим ще се базират единствено върху националната заплата.

Досъдебни консултации

28 Поради големия брой оплаквания на засегнати учители и вследствие на парламентарни въпроси, от 2000 г. нататък Комисията неколкократно сезира следващите един след друг министри на образованието на Обединеното кралство, като се позовава на несъвместимостта с Конвенцията на решението на британските учители, командировани в Европейските училища, да се отказва достъп до новата скала за заплащане. Спорът не е разрешен с първата размяна на писма през 2000 г. и 2001 г., както и с втората размяна през 2007 г. Тогава Комисията отправя искане за разглеждане на този въпрос на събранието на Управителния съвет на 20—22 октомври 2008 г. На 20 ноември 2008 г. се провежда видеоконференция между представители на Комисията и на Министерството на образованието, на която обаче не се стига до преодоляване на разногласието. На 13 януари 2009 г. Комисията отправя до Управителния съвет последна молба за разрешаване на проблема, като обявява, че ако не се стигне до никакъв резултат, ще бъде принудена да сезира Съда.

29 Въпросът за тълкуването на член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 от Конвенцията е разгледан на събранието на Управителния съвет на 20 и 21 януари 2009 г. Вследствие на това събрание посоченият съвет стига до извода, че „не е успял да разреши този спор и че се е запознал с намерението на Комисията да сезира Съда с насочен срещу Обединеното кралство иск за тълкуване и прилагане на Конвенцията въз основа на член 26 от Конвенцията във връзка с членове 10 и 39 от Договора“.

30 В този контекст Комисията предявява настоящия иск.

По иска

31 Със своя иск Комисията моли Съда да се произнесе по силата на член 26 от Конвенцията, от една страна, относно тълкуването, което следва да се даде на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от тази конвенция, и от друга страна, относно това дали Обединеното кралство прилага правилно тази разпоредба, специално що се отнася до командированите в Европейските училища учители от Англия и Уелс, и дали при това положение спазва задълженията, произтичащи от посочената разпоредба, както и от член 25, точка 1 от същата конвенция.

По тълкуването на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията

Доводи на страните

32 Комисията счита, че последното изречение на член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията налага на държавите членки задължението да осигурят, че командированите учители запазват правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани по силата на националното им законодателство. Поради това обстоятелство и в това отношение посочената конвенция предоставяла на командированите учители едно право.

33 Това тълкуване се потвърждавало от ясния и безусловен текст на тази разпоредба, както и от контекста и от нейната цел, която била да гарантира, че учителите няма да бъдат ощетени поради факта на командироването им.

34 Освен това Комисията изтъква, че терминът „повишаване“ изисква самостоятелно тълкуване и има за цел да обхване различните национални системи на заплащане, приложими за учителите в случай на командироване. Така широкият обхват на този термин се потвърждавал от анализа на различни текстове на други езици.

35 От своя страна, Обединеното кралство счита, че член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията е адресиран единствено до Управителния съвет и следователно не налага никакво задължение на държавите членки.

36 Това тълкуване се потвърждавало, от една страна, от текста на тази разпоредба, тъй като последната е част от дял II на Конвенцията, озаглавен „Органи на училищата“, никоя от разпоредбите на който не налага задължения на държавите членки, и от друга страна, от направеното в член 3, параграф 2 от Конвенцията позоваване на член 12 от нея.

37 Според Обединеното кралство член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията има за последица на Управителния съвет да се наложи при упражняване на административните му функции да спазва националната правна уредба в областта на повишаването и пенсионирането. Всъщност нямало никакъв смисъл Конвенцията да налага на държавите членки задължението да спазват собственото си законодателство.

38 Освен това щяло да е налице противоречие на член 165, параграф 1 ДФЕС, който запазва самостоятелността на държавите членки при организацията на техните образователни системи, ако Конвенцията налага на държавите членки задължението да предоставят на учителите, командировани или назначени в Европейските училища — права, за които те не могат да претендират на основание на националното законодателство.

39 Освен това тази държава членка изтъква, че според общоприетото му разбиране в Обединеното кралство терминът „повишаване“ обозначава единствено развитието на даден учител към по-висока административна позиция с повече отговорности в рамките на структурата на училищата, като например позицията на ръководител на учебно заведение или на заместник на ръководителя на учебно заведение („head teacher“ или „deputy head teacher“). Що се отнася до термина „права за повишаване […], гарантирани“ от националното законодателство, Обединеното кралство по същество защитава тезата, че този термин трябва да бъдат тълкувани буквално и стриктно. При това положение повишаване, което не се предоставя автоматично по силата на прослуженото време, а което трябва да се поиска от учителя и ще му бъде предоставено само ако той отговаря на определен брой критерии, нямало да представлява право, гарантирано от националното законодателство.

Съображения на Съда

40 Спорът между Комисията и Обединеното кралство относно тълкуването, което трябва да се даде на последното изречение на член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията, по същество се отнася до два въпроса, а именно, на първо място, дали тази разпоредба съдържа задължение за държавите членки, които са страни по тази конвенция, и на второ място, какво значение следва да се придаде на термина „права за повишаване […], гарантирани“ от националното законодателство.

41 Що се отнася до първия от тези два въпроса, следва най-напред да се напомни, че член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията предвижда, че по административните въпроси Управителният съвет всяка година определя, по предложение на инспектората, нуждите от учителски персонал

чрез откриване и закриване на длъжности. Той следи за справедливото разпределение на длъжностите между държавите членки. Той урежда с правителствата въпросите, свързани с назначаването или командироването на учителите от средните училища, от основните училища, както и на съветниците по образователните въпроси на училището. Персоналът запазва правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани му по силата на неговото национално законодателство.

42 При това положение от текста на посочената разпоредба произтича, че докато първите три изречения от нея възлагат отговорности на Управителния съвет, които евентуално трябва да се изпълняват в сътрудничество с правителствата, последното изречение е формулирано по неутрален начин, като констатира правото на учителите да запазят правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани по силата на тяхното национално законодателство, без да уточнява от кого трябва да се осигури запазването на тези права.

43 Очевидно е обаче, че посочените права не биха могли да се запазят, ако държавите членки, които са страни по тази конвенция, разполагаха със свободата да изграждат националните си законодателства и разпоредбите, уреждащи назначаването или командироването на техните учители в Европейско училище, по начин, който би лишил учителите от тези права през периода на назначение или командироване.

44 В това отношение следва да се подчертае, че правата за повишаване и пенсиониране на учителите, назначени или командировани в Европейските училища, изцяло се определят от съответните национални правни уредби и че следователно за Управителния съвет е невъзможно да осигури запазването на тези права, когато посочените правни уредби не позволяват такова запазване. Освен това, макар че Управителният съвет несъмнено е длъжен да съблюдава тези правни уредби, това не променя факта, че от една страна, прилагането им спрямо посочените учители не изисква никаква намеса от страна на този съвет, и от друга страна, трудно може да си представим последният да бъде в състояние — с оглед ограничените си и стриктно рамкирани от Конвенцията правомощия — да нанесе ущърб на правата за повишаване и пенсиониране, предоставени на тези учители от националната им правна уредба.

45 При тези условия следва да се констатира, че предлаганото от Обединеното кралство тълкуване, според което последното изречение на член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията е адресирано единствено до Управителния съвет с цел да го задължи да съблюдава националната правна уредба в областта на повишаването и пенсионирането, би лишило тази разпоредба от всякакво полезно действие.

46 От това следва, че противно на поддържаното от Обединеното кралство, тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че тя съдържа и за държавите членки, които са страни по Конвенцията, задължението да осигурят, че през периода на тяхното назначение или командироване в Европейските училища учителите запазват правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани по силата на националното им законодателство.

47 Тази констатация не се опровергава нито от факта, че член 12 от Конвенцията е част от дял II, озаглавен „Органи на училищата“, и че изброява отговорностите на Управителния съвет по административните въпроси, нито от направеното в член 3, параграф 2 от Конвенцията позоваване на посочения член 12.

48 Всъщност, макар да е безспорно, че този член 12 излага преди всичко възложените на Управителния съвет отговорности, следва все пак да се отбележи, че в предпоследното изречение от точка 4, буква а) този член е насочен и към „правителствата“, и че както бе констатирано в точка 42 от настоящото съдебно решение, последното изречение на тази разпоредба не е формулирано като отговорност на Управителния съвет, а като безусловно право на учителите, назначени или командировани в Европейските училища.

49 Освен това местоположението на това последно изречение се обяснява с исторически причини и с вътрешноприсъщата връзка, която съществува между предмета на това изречение и предмета на предходното изречение. Така в посочения в точка 2 от настоящото съдебно решение Устав на Европейското училище в редакцията му от 12 април 1957 г. тези изречения са били обединени и тогава член 12, параграф 3 от този устав е предвиждал, че Управителният съвет урежда „с правителствата въпросите, свързани с назначаването или командироването на преподавателите, учителите и възпитателите в училището по такъв начин, че те запазват правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани по силата на тяхното национално законодателство, и се ползват от предимствата, предоставени на длъжностните лица от тяхната категория в чужбина“. От тази предходна редакция на устава ясно е видно, че Управителният съвет и правителствата е трябвало съвместно да следят за уреждане на въпросите, свързани с командироването и назначаването, така че да осигурят учителите да не бъдат поставени в по-неблагоприятно положение поради тяхното командироване или назначаване в Европейско училище. Макар в настоящата си редакция Конвенцията още повече да засилва защитата на учителите, като им предоставя изрично и безусловно право, тя по никакъв начин не възнамерява да освободи правителствата от тяхното задължение в това отношение.

50 Противно на това, което Обединеното кралство изглежда внушава, посоченото задължение освен това не е безпредметно, поради факта че държавите членки непременно трябва да спазват собственото си законодателство. Всъщност от предходните точки произтича, че отговорността на държавите членки, които са страни по Конвенцията, за осъществяването на целта, визирана в член 12, точка 4, буква а), последно изречение от нея, съдържа не само задължението за спазване на националната правна уредба в областта на правата за повишаване и пенсиониране, а и задължението да се осигури, че тази правна уредба ще бъде изградена по такъв начин, че да не изключва учителите, назначени или командировани в Европейските училища.

51 Такова задължение освен това не е несъвместимо с член 165 ДФЕС. От една страна, предвиденото в този член ограничаване на правомощията на Европейския съюз в областта на образованието не засяга Конвенцията, като се има предвид, че тя не е приет от органите на Съюза акт на вторичното право, а инструмент на международното право, сключен между държавите членки и Европейските общности. От друга страна, и доколкото трето съображение от Конвенцията също прогласява, че тази система на сътрудничество *sui generis* между държавите членки и Европейските общности зачита отговорностите на държавите членки по отношение на организацията на техните образователни системи, следва да се констатира, че тези отговорности по никакъв начин не претърпяват неблагоприятна промяна поради задължението на държавите членки да не ощетяват по отношение правата за повишаване и пенсиониране учителите, назначени или командировани в Европейските училища.

52 Що се отнася до втория въпрос на тълкуване, по който страните се противопоставят и който се отнася до обхвата на термина „права за повишаване […], гарантирани“ от националното законодателство, съдържащи се в член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията, следва да се отбележи, че този обхват — и следователно предоставената от тази разпоредба защита на учителите, назначени или командировани в Европейските училища — не би могъл да се различава в зависимост от мястото им на произход и че следователно посоченият термин изисква самостоятелно тълкуване.

53 Такова тълкуване трябва по-специално да позволи действително да се постигне целта, която тази разпоредба има предвид, и следователно трябва да осигури, че учителите не търпят неблагоприятни последици в областта на повишаването и пенсионирането поради назначаването или командироването им в Европейско училище.

54 Що се отнася по-специално до термина „повишаване“, с оглед на посочената цел следва да се констатира, че този термин не би могъл да получи ограничителното тълкуване, предлагано от Обединеното кралство. Всъщност, както генералният адвокат подчертава в точки 45 и 46 от

своето заключение, този термин визира не само достигането на учител до длъжности с по-висок ранг в йерархията на дадено училище и със завишени отговорности, като длъжността на ръководител на учебно заведение, но също така всяко кариерно развитие. Така този термин включва и достъпа до степени в рамките на една и съща професионална група, водещ до прилагането на по-изгодно възнаграждение, без да предполага признаването на различно звание, нито на допълнителни отговорности.

55 Също така, противно на това, което Обединеното кралство изглежда внушава, от термина „права за повишаване […], гарантирани“ от националното законодателство не би могло да се направи извод, че по принцип се имат предвид положения, при които националната правна уредба предвижда автоматично повишаване, свързано с прослуженото време. Както посочва генералният адвокат в точки 53—55 от своето заключение, от текста и от предназначението на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията произтича, че тази разпоредба има намерение да запази в полза на учителите, назначени или командировани в Европейските училища, всички свързани с кариерното развитие права, каквито са предвидени от съответните национални правни уредби, независимо от формата, която приемат тези права. По този начин в зависимост от съдържанието на правата, признати от тези правни уредби, те могат да придобият формата на автоматично право на повишаване или само на право на участие в процедурите, позволяващи напредване в кариерата. Тези права обаче не биха могли да имат по-малък обхват от правата, от които биха се ползвали посочените учители, ако бяха останали да работят в учебното заведение на своята държава членка по произход.

56 От всички предходни съображения следва, че член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията трябва да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки, които са страни по тази конвенция, да следят за това учителите, командировани или назначени в Европейските училища, да се ползват през периода на тяхното командироване или назначение от същите права за кариерно развитие и за пенсиониране като приложимите към националните им колеги по силата на правната уредба на тяхната държава членка по произход.

По осъщественото от Обединеното кралство прилагане на член 12, точка 4, буква а), последно изречение и член 25, точка 1 от Конвенцията

Доводи на страните

57 Комисията счита, че фактът, че трудовият договор, задължително сключван от английските и уелските учители с Министерството на образованието за целите на тяхното командироване в Европейските училища, замразява заплатата на тези учители на съществуващата стъпка за целия период на командироването, като ги възпрепятства да кандидатстват за една от по-високите скали за заплащане или да се ползват от предвидените в STPCD „teaching and learning responsibility payments“, е несъвместим с член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 от Конвенцията.

58 На първо място, потенциалните кандидати били ощетени от невъзможността през периода на своето командироване да участват в оценяването, което би им позволило да получат достъп до „post-threshold pay scale“. Поради този факт при завръщането си в Обединеното кралство след своето командироване те можели да кандидатстват само за длъжност, съответстваща на основната скала за заплащане, което ограничавало диапазона на достъпните длъжности.

59 На второ място, фактът на невъзможност да се претендира за каквато и да било премия или повишаване в течение на деветгодишно командироване значително намалявал заплатата, вземана предвид за изчисляването на пенсионните права, и следователно размера на бъдещата пенсия за осигурителен стаж.

60 Освен това Комисията поддържа, че посоченото изключване води до значителна финансова загуба за бюджета на Съюза, тъй като той трябва да понася по-голяма разлика между по-ниската национална заплата и заплатата, хармонизирана по силата на Устава на командирования персонал.

61 Въз основата на приблизително изчисление Комисията счита, че през 2008 г. бюджетът на Съюза е трябвало да понесе допълнителни разходи от около 720 000 EUR само за 194-мата командировани английски и уелски учители. Тези разходи произтичали от по-голямата разлика, която е трябвало да се изплати по силата на член 49, параграф 2, буква б) от Устава на командирования персонал и следователно по силата на член 25, точка 2 от Конвенцията. Въз основата на това изчисление разумно можело да се счита, че невъзможността командированите английски и уелски учители да получат достъп до „post-threshold pay scale“ сама по себе си води до допълнителен годишен разход за бюджета на Съюза от между 500 000 EUR и 1 000 000 EUR.

62 Комисията подчертава, че не претендира, че командированите английски и уелски учители би трябвало автоматично да получават достъп до по-високите скали за заплащане, предвидени за „post-threshold teacher“, „advanced teacher“ и „excellent teacher“, и да напредват по същия начин по тези скали или пък да се ползват от „teaching and learning responsibility payments“. Тя ограничава искането си до това тези учители да се ползват от увеличение на заплатите при същите условия, както всеки друг учител, нает на работа в Обединеното кралство, и следователно по-специално те да могат да участват в процедурите по оценяване, предвидени за достъпа до тези скали.

63 Според Комисията подробният анализ на различните професионални стандарти и задачи, които се прилагат за тези скали и за тези премии, разкрива, че командированите в Европейските училища учители често изпълняват задачи, които по принцип могат да им позволят да получат достъп до посочените скали или да се ползват от споменатите премии.

64 Комисията счита, че Обединеното кралство не може да се позовава на твърдени технически трудности, за да обоснове неспазването на задълженията, произтичащи от Конвенцията. Освен това тя оспорва действителното съществуване на такива трудности или невъзможността те да бъдат разрешени посредством усилие, което съответства на разглежданите интереси.

65 На първо място, що се отнася до организирането на оценяването на командированите учители, Комисията преди всичко отбелязва, че оценяването с оглед получаване на достъп до „post-threshold pay scale“ се извършва от ръководителите на местните училища и че на пръв поглед не съществува никаква причина, която би възпрепятствала поверяването на тази задача на директора на Европейското училище. На следващо място, възможни били и други опции. Така Обединеното кралство можело да изпраща инспектори, които биха контролирали оценяването, извършвано от директорите на Европейските училища, или да изпраща външни оценители, които сами биха извършвали оценяването, или пък да избере съчетание от тези формули. На последно място, нищо не пречело оценителите от националната агенция, извършваща оценяването на националните кандидати за длъжностите на „advanced skills teachers“ и „excellent teachers“, да се явят в Европейските училища, като се има предвид, че те вече са извършвали оценяване в училищата на Министерството на отбраната в Германия и в други страни извън Обединеното кралство.

66 На второ място, що се отнася до довода, който Обединеното кралство извежда от това, че достъпът до по-високите скали за заплащане се намира в зависимост от създаването на длъжности, Комисията твърди, че не е такъв случаят за достъпа до „post-threshold pay scale“, чието въвеждане по същество представлявало прикрито общо увеличение на заплатата. Колкото до достъпа до другите по-високи скали за заплащане, ставало въпрос за създаване на длъжност в

бюджетен смисъл. Нищо обаче не възпрепятствало Обединеното кралство да отпусне на Министерството на образованието подходящ брой длъжности на „advanced skills teachers“ и „excellent teachers“ за командированите учители.

67 Обединеното кралство отхвърля довода, че политиката му по отношение на командированите учители противоречала на член 12, точка 4, буква а) и на член 25 от Конвенцията.

68 Обединеното кралство счита, че искът на Комисията се основава на неправилно схващане на професионалния статус на командированите учители и на естеството на допълнителните елементи на възнаграждението, предвидени от STPCD. В това отношение тази държава членка по-специално подчертава, че командированите английски и уелски учители не са били непременно заети преди това в субсидирано национално училище и следователно може да не са попадали в приложното поле на STPCD преди своето командироване. Ето защо STPCD не представлявал „националното законодателство“ по смисъла на член 12 от Конвенцията.

69 Освен това командированите английски и уелски учители съзнателно напуснали предишната си служба, за да заемат нова длъжност в Европейско училище въз основата на нов трудов договор, сключен с Министерството на образованието. Посоченият договор всъщност уточнявал, че командирован учител не може да иска да се ползва от по-високите скали за заплащане и от допълнителните премии, предвидени в STPCD. По този начин споменатите учители доброволно избрали да приемат служба, към която STPCD не намира приложение.

70 Обединеното кралство впрочем изтъква, че допълнителните елементи на възнаграждението, предвидени от STPCD, не са „гарантирани“ от националната правна уредба и не представляват „права“ за повишаване по смисъла на член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията. Всъщност тези елементи не се предоставяли автоматично по силата на прослуженото време, а трябвало да се поискат и се отпускали според определени критерии. Още повече „teaching and learning responsibility payments“ и схемите на „advanced skills teachers“ и на „excellent teachers“ били достъпни само доколкото дадено училище вземе решение за създаване на длъжности в това отношение. Освен това допълнителните елементи на възнаграждението не представлявали „повишаване“ по смисъла на посочения член, като се има предвид, че учителите, на които се предоставя такова възнаграждение, запазвали поста на „учител“ и не се издигали до пост от по-висок ранг.

71 Обединеното кралство счита, че ако командированите учители трябваше да имат право на допълнителни елементи на възнаграждението, без да са длъжни да поемат отговорностите, които ги съпътстват, това щяло да създаде дискриминация спрямо националните учители. Обединеното кралство оспорва по-специално това, че командированите учители удовлетворяват критериите, които позволяват придобиването на допълнителните елементи на възнаграждението. В този смисъл не съществувала реална равностойност между положението на учителите в Европейските училища и това на учителите в субсидираните училища на Обединеното кралство.

72 Такава дискриминация произтичала и от факта, че контролът върху професионалната компетентност на учителите от Европейските училища не бил толкова точно определен и строг както предвидения на национално равнище механизъм за контрол. Предлаганото от Комисията разрешение, а именно посоченият контрол да се осъществява от инспектори, изпратени от Обединеното кралство в Европейските училища, нямало да бъде достатъчно, за да осигури равностойност в това отношение.

73 На последно място, що се отнася до член 25 от Конвенцията, Обединеното кралство поддържа, че дори да се предположи, че неговото тълкуване на член 25, точка 4, буква а), последно изречение от тази конвенция се окаже неточно, все пак от това не произтичала загуба за бюджета на Съюза. Несъмнено, щяло да бъде възможно някои от английските и уелските учители, командировани или назначени в Европейските училища, да придобият правото да се

ползват от допълнително възнаграждение в бъдеще, ако представят подходящо искане и то бъде прието. Доколкото обаче предоставянето на това право щяло да зависи от индивидуално оценяване на всеки учител, никой от посочените учители не можел да претендира за това право понастоящем. Следователно до този момент Обединеното кралство изпълнявало своето задължение да изплаща пълния размер на възнаграждението, на което тези учители имат право.

Съображения на Съда

74 По същество Комисията упреква Обединеното кралство, че не е следило за това учителите, назначени или командировани от Англия и Уелс в Европейските училища, да запазят правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани по силата на тяхното национално законодателство в съответствие с член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията, и следователно че в нарушение на член 25, точка 1 от споменатата конвенция също така не е запазило възнагражденията, изплащани на тези учители.

75 С цел да се прецени основателността на това твърдение за нарушение следва най-напред да се установи дали за тези учители STPCD представлява националното законодателство по смисъла на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от тази конвенция.

76 В това отношение е важно да се констатира, че макар държавите членки, които са страни по Конвенцията, да остават изцяло отговорни за организацията на своята образователна система, те все пак не биха могли да се позовават на особености на тази система, за да избегнат прилагането по отношение на тях на произтичащите от тази конвенция задължения и за да лишат учителите, които назначават или командироват в Европейските училища, от защитата, предвидена в член 12, точка 4, буква а), последно изречение от посочената конвенция.

77 Точно такова обаче би било последствието от защитаваните от Обединеното кралство доводи, че за английските и уелските учители STPCD не представлява националното законодателство по смисъла на посочената разпоредба. Всъщност според тези доводи — с оглед особеностите на образователната система на тази държава членка — за нея национално законодателство просто няма.

78 При това следва да се подчертае, че STPCD е задължителен за всички субсидирани училища в Англия и Уелс и че мнозинството от учителите, наети на работа в тази зона, всъщност са назначени от такова училище, но и обстоятелството, че дори сред несубсидираните училища една значителна част прилагат изцяло или частично STPCD. В това отношение Комисията заявява, без Обединеното кралство да ѝ възрази по този пункт, че несубсидираните училища, които само отчасти прилагат STPCD, всъщност използват предвидените от него условия като минимум, добавяйки допълнителни предимства, и че в действителност STPCD се прилага към 90 % от всички учители, наети на работа в тази държава членка.

79 Освен това типовият трудов договор, който учителите, назначени или командировани от Англия и Уелс в Европейските училища, подписват с Министерството на образованието с оглед на това назначаване или командироване, предвижда, че националните заплати, изплащани месечно на тези учители, се определят в съответствие с предвидените в STPCD скали за заплащане и че договорените на национално равнище годишни увеличения на заплатите, приложими по силата на STPCD, ще бъдат изплащани. При това положение е безспорно, че дори за посочените учители условията на труд отчасти се уреждат от STPCD и че следователно посоченият договор изключва приложението му само по селективен начин, и по-специално що се отнася до ползването на по-висока скала за заплащане и на допълнителна премия.

80 Трябва да се констатира, че при тези условия за английските и уелските учители STPCD представлява националното законодателство по смисъла на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията.

81 Що се отнася до довода на Обединеното кралство, че то не можело да бъде задължено да предостави предвидените от STPCD права за повишаване на всички учители, които назначава или командирова в Европейските училища, като се има предвид, че преди своето назначаване или командироване само част от тях са били заети в субсидирано училище в Англия или Уелс, следва да се отбележи, че в рамките на настоящия иск Комисията изисква посочените права, предвидени от STPCD, да бъдат прилагани не към всички учители, назначени или командировани от тази държава членка, а единствено към тези от Англия и Уелс. Следователно този иск не се влияе от обстоятелството, че STPCD по-специално не се прилага към учителите, наети на работа в Шотландия.

82 Впрочем, доколкото не само субсидираните училища в Англия или Уелс, а и голяма част от несубсидираните училища прилагат изцяло или отчасти STPCD, може да се презумира, че мнозинството от английските и уелските учители, назначени или командировани в Европейските училища, са се ползвали от предвидените от STPCD условия преди своето назначаване или командироване. Дори ако трябва да се окаже обаче, че част от тези учители не са попадали в обхвата на STPCD, поради факта че преди това са били наети на работа или от несубсидирано училище, което не прилага факултативно STPCD, или не са били наети на работа от никакво друго училище, това обстоятелство във всеки случай не би могло да оправдае, че по силата на типовия договор, който учителите трябва да подпишат с оглед на назначаването или командироването си в Европейските училища, Обединеното кралство изключва прилагането на някои предвидени от STPCD предимства за всички английски и уелски учители.

83 Освен това — противно на поддържаното от Обединеното кралство — това изключване не е обосновано поради простия факт, че тези учители дават съгласието си по въпросния договор напълно доброволно и съвсем съзнателно. Всъщност, макар несъмнено да е вярно, че посочените учители по никакъв начин не са принудени да искат назначаване или командироване в Европейско училище и са в състояние да узнаят условията на новия трудов договор, не по-малко вярно е, че тези учители нямат друг избор, освен да приемат да подпишат посочения договор, чиито условия са им наложени от Министерството на образованието. Освен ако член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията не бъде лишен от полезно действие, не би могло правомерно да се поддържа, че при такива обстоятелства учителите съзнателно са се отказали от посочените предимства, предвидени от STPCD, и от правото, което им е предоставено от тази разпоредба на Конвенцията.

84 На следващо място, що се отнася до това дали достъпът до по-изгодни равнища на заплащане като „post-threshold pay scale“, както и до скалите, които се прилагат към „excellent teachers“ и към „advanced skills teachers“, а също достъпът до други предвидени от STPCD допълнителни плащания като „teaching and learning responsibility payments“ представляват права за повишаване по смисъла на посочената разпоредба, следва да се напомни, че в точки 54 и 55 от настоящото съдебно решение вече бе констатирано, че такива права представляват и онези, които водят до прилагането на по-изгодно възнаграждение, без това предимство да бъде свързано с даването на различно звание на учителя, както и онези, които не се предоставят автоматично в зависимост от прослуженото време, а изискват участието в процедури и удовлетворяването на определени критерии.

85 От това следва, че трябва да се отхвърлят доводите на Обединеното кралство, изведени от факта, че учителите, към които се прилагат тези равнища и тези плащания, запазват своето положение и е трябвало да се подложат на такива процедури. Освен това Комисията поддържа не че назначените или командировани от Англия и Уелс учители би трябвало автоматично да се ползват от посочените равнища и плащания, а че те трябва да имат достъп до тях при същите условия като тези, които се прилагат към английските и уелските учители, подчинени на STPCD.

86 Доколкото Обединеното кралство изтъква, че назначените или командировани учители по принцип не могат да изпълнят професионалните стандарти, въз основа на които се предоставя достъпът до тези равнища на заплащане, както и допълнителните отговорности, свързани с прилагането на някои от тези равнища и на някои от тези плащания, следва да се отбележи, че Комисията е направила подробен анализ на тези критерии и тези отговорности, като обяснява по правдоподобен начин, че голям брой от посочените учители удовлетворяват тези стандарти и упражняват равностойни отговорности в Европейските училища.

87 Този анализ и тези обяснения не се поставят под въпрос от изтъкваните от Обединеното кралство отделни доводи, че по същество не съществувала реална равностойност между положението на учителите от Европейските училища и това на техните национални колеги. Всъщност подобно твърдение влиза в противоречие с член 10 от Устава на командирования персонал, който изисква назначените или командировани учители да притежават необходимите дипломи и да отговарят на условията за заемане на еквивалентни длъжности в тяхната страна на произход. Освен това, доколкото посочените доводи на Обединеното кралство се основават на концепцията, че тези стандарти и тези отговорности по дефиниция не биха могли да бъдат изпълнени от посочените учители, като се има предвид, че Европейските училища не функционират по начин, идентичен с този на субсидираните училища в Англия и Уелс, въпросните доводи не отчитат особения статут и характера sui generis на Европейските училища.

88 В противовес на това, което Обединеното кралство поддържа, достъпът на учителите, назначени или командировани от Англия и Уелс в Европейските училища, до посочените равнища на заплащане и до посочените допълнителни плащания не би довел и до дискриминация във вреда на техните национални колеги на основание на това, че щяло да бъде невъзможно да се осигурят форми на контрол върху професионалната компетентност на тези учители, които да са толкова точно определени и строги както прилаганите на национално равнище. Всъщност, както генералният адвокат отбелязва в точки 87—90 от своето заключение, този довод е лишен от основание, доколкото съществуват напълно жизнеспособни разрешения за осигуряване на такива форми на контрол. Впрочем Обединеното кралство не излага в детайли причините, поради които счита, че различните опции, предложени в това отношение от Комисията, не биха позволили да се получи задоволителен резултат, а се ограничава да твърди, че изпращането на национални инспектори в Европейските училища нямало да бъде достатъчно.

89 Обединеното кралство изтъква още, че многобройни учители от субсидираните училища в Англия и Уелс не се ползват от скалите за заплащане, предвидени за „excellent teachers“ и „advanced skills teachers“, или от „teaching and learning responsibility payments“, поради факта че нито една или твърде малко длъжности, даващи право на тези скали и тези плащания, са създадени в техните училища. Това обстоятелство обаче не е оправдание да се изключат всички английски и уелски учители, назначени или командировани в Европейските училища, от ползването на тези скали и тези плащания.

90 Освен това в отговор на искането на Комисията за Европейските училища да се отпусне брой такива длъжности, който е пропорционален на съществуващия в Англия и Уелс, Обединеното кралство не оспорва, че подобно отпускане действително е възможно, но заявява, че тогава броят длъжности, отпуснати за Европейските училища, би бил твърде малък, дори несъществуващ, и че при тези условия щяло да бъде трудно да се определят Европейските училища, които трябва действително да се ползват от тези длъжности. Такива практически трудности при разпределението на длъжностите, даващи право на посочените скали и плащания, не биха могли обаче да обосноват пълния отказ такива длъжности да се отпуснат за Европейските училища. Безспорно е освен това, че по силата на член 12, точка 4, буква а), предпоследно изречение от Конвенцията Обединеното кралство би могло да получи съдействието на Управителния съвет, за да разреши тези трудности, с оглед по-специално да идентифицира в Европейските училища длъжностите, които да се заемат от „excellent teachers“ и от „advanced skills teachers“.

91 От изложеното по-горе следва, че достъпът до по-изгодни равнища на заплащане като „post-threshold pay scale“, както и до скалите, които се прилагат към „excellent teachers“ и към „advanced skills teachers“, а също и достъпът до други предвидени от STPCD допълнителни плащания като „teaching and learning responsibility payments“, представляват право за повишаване по смисъла на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията, за чието съблюдаване Обединеното кралство трябва да следи в полза на учителите, назначени или командировани от Англия и Уелс в Европейските училища. Освен това, като се има предвид, че достъпът до тези равнища и достъпът до тези плащания имат пряко влияние върху размера на пенсията за осигурителен стаж, за която тези учители ще могат да претендират, те представляват и гарантирано от тяхното национално законодателство право за пенсиониране по смисъла на тази разпоредба.

92 На последно място, що се отнася до въпроса дали Обединеното кралство прилага правилно член 25, точка 1 от Конвенцията, следва да се напомни, че тази разпоредба задължава държавите членки да допринасят към бюджета на Европейските училища чрез продължаващото изплащане на възнагражденията на преподавателите, които те командироват или назначават в тези училища. Съгласно точка 2 от същия член, разглеждан във връзка с член 49 от Устава на командирования персонал, Съюзът допринася към посочения бюджет, като изплаща европейската надбавка. В това отношение Комисията — без Обединеното кралство да ѝ противоречи по този пункт — представя цифрови данни, които по правдоподобен начин доказват, че замразяването на възнагражденията на английските и уелските учители, назначени или командировани в Европейските училища, е имало за последица това, че Съюзът е трябвало да изплаща по-висока европейска надбавка на тези учители, което е довело до увеличението на годишната вноска на Съюза в бюджета на посочените училища.

93 Тази констатация не се поставя под съмнение по-специално от довода на Обединеното кралство, което поддържа, че достъпът до по-високите скали за заплащане и до допълнителните плащания зависи от индивидуално оценяване на всеки учител, каквото все още не е направено за английските и уелските учители, назначени или командировани в Европейските училища. Всъщност този довод очевидно не отчита факта, че от една страна, такива оценявания все още не са се провели именно поради систематичното изключване на тези учители от посочените скали и плащания, и от друга страна, разумно може да се презумира, че при липсата на такова изключване някои от тези учители вече действително щяха да са получили достъп до тези скали и тези плащания.

94 От посоченото следва, че доколкото правилното тълкуване и правилното прилагане от Обединеното кралство на член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията щяха до доведат до по-висока вноска на тази държава членка в бюджета на Европейските училища, съществува връзка, поне непряка, между нарушението на този член 12, точка 4, буква а) от Конвенцията и задължението, наложено на държавите членки по силата на член 25, точка 1 от посочената конвенция — връзка, която впрочем не се оспорва от Обединеното кралство. Следователно, като възпрепятства посочените учители да кандидатстват за една от по-високите скали за заплащане или да се ползват от „teaching and learning responsibility payments“, Обединеното кралство не спазва и член 25, точка 1 от Конвенцията.

95 С оглед на всички тези съображения следва да се констатира, че като изключва назначените или командировани в Европейските училища английски и уелски учители през периода на тяхното назначение или командироване от достъпа до по-изгодни равнища на заплащане, по-конкретно обозначените като „threshold pay“, „excellent teacher system“ или „advanced skills teachers“, и от достъпа до други допълнителни плащания като „teaching and learning responsibility payments“, предвидени от STPCD, Обединеното кралство прилага неправилно член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 от Конвенцията.

По съдебните разноски

96 По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е направила искане за осъждането на Обединеното кралство и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Член 12, точка 4, буква а), последно изречение от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища от 21 юни 1994 г. трябва да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки, които са страни по тази конвенция, да следят за това учителите, командировани или назначени в Европейските училища, да се ползват през периода на тяхното командироване или назначение от същите права за кариерно развитие и за пенсиониране като приложимите към националните им колеги по силата на правната уредба на тяхната държава членка по произход.

2) Като изключва назначените или командировани в Европейските училища английски и уелски учители през периода на тяхното назначение или командироване от достъпа до по-изгодни равнища на заплащане, по-конкретно обозначените като „threshold pay“, „excellent teacher system“ или „advanced skills teachers“, и от достъпа до други допълнителни плащания като „teaching and learning responsibility payments“, предвидени от „School Teachers Pay and Conditions Document“, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия прилага неправилно член 12, точка 4, буква а) и член 25, точка 1 от тази конвенция.

3) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Подписи